

عەزىزنەسىن

ئىمە
ناىن
بە مەرۆف!

لە تورکىيەو: بەکر شوانى

هەر هېندەى يەككە لە ناو ئاپۆرەيەكدا دەنگ ھەلدەبريەت و دەليەت: "برادەرىنە، ئىمە ناىن بە مەرۆف!"، ھەموو ئەوانى تر سەرى بۆ دەلەقەين و دەليەن: "بەلى، زۆر راستە، ناىن." كەسش راست ناىتەو بەليەت: "ئەو كەى قسەيە ئەفەندى! ھۆشت بىنەو بەر خۆت!" خۆم كاتىك بىست و پىنج سالان بووم و خويەنم قولپى دەدا، ئەووم تاقى كەدەو، روژىك بە سواری پاپۆر بەرەو دوورگە دەرويشتەين. پىرەمىردىك كە نازانم بە چى ھەلچوو بوو، ھاواری دەكرد و لەسەرىك دەيگوت: "ئىمە ناىن بە مەرۆف." دانىشتوانى ناو ھۆلى سەر پشتى پاپۆریش بە لەقاندنى سەر قسەيان بۆ كابرای پىرەمىرد دەسەندەو.

منی گەنج و خۆیڭگەرمیش ھاوارم کرد: "بۆچی نابین بە مرۆف؟ بروتان ھەبیت وەک گەل دەبین. بەجۆرێک دەبین بە مرۆف، ھەموو کەسیک سەری سوڕ بمینیت." دانیشتوانی ناو ھۆلی سەر پشستی پاپۆر وەک ئەوھێ لە نیوان خۆیاندا قسەیان کردبیت بەیەک، دەنگیان لێ ھەلبێری:

– نابین بە مرۆف...

– بە مرۆقبوون زۆر دوورە لیمان...

– ئیمە نابین بە مرۆف...

بەو دەنگ ھەلبێرینە ماسوولکەکانی رووی یارۆی بەسالاچوو کەمیک خاوە بوونەو. رووی لە من کرد و گوتی: "بروانە کورم، خۆ گۆیت لێیە ھەموومان پیکەو ھاوار دەکەین و دەلێین نابین بە مرۆف. کەواتە نابین بە مرۆف. خۆ بە زۆر نییە!"

من گوتم: "دەبین. دەبین بە مرۆف..."

ئەو گوتی: "کاتیک دەلێین – ئیمە دەبین بە مرۆف، واتای ئەوھێ ئیستا ئیمە مرۆف نین. ئەو مەگەر وا نییە؟"

نقەم لە خۆم بری، بەلام لەو رۆژەو بەردەوام بیرم لەو دۆخە دەکردەو: ئیمە بۆچی نابین بە مرۆف؟

دوایین گرتنم و قایمکردنم لە گرتووخانە ھەلێکی زۆر باش بوو بۆم، چونکە ئەو ھۆکارە ی چەندین سال بوو ھەلۆھادی بووم، لە گرتووخانە بۆم روون بوو. لە قاوشی پەنجا کەسی گێراوانی سیاسی، لەگەڵ رۆشنبیرانی بژاردە، پیاوانی ناسراوی خاوەن کار، کەسانی بەناوبانگ، پارێزگاران، بەرپۆھبەرانی گشتی، پەرلەمانتاران، لێخراو، سیاسەتمەدارانی ریزی یەکەمی سیاسەت، فەرمانبەرانی پایەبەرز، ئەندازیاران و پزیشکانی ولاتماندا ژيام. زۆرینە ی برادەران قاش لە ئەوروپا و ئەمەریکا خۆیندبوویان، لە ولاتانی بیانی گەرابوون و سوورابوونەو ھەریەکەیان چەند زمانێکی دەزانی. بیروبووچوونەکانمان پێچەوانە بوون، بەلام سەرباری ئەوھش، زۆر شتیان لێوھ فێر بووم. سەرتۆپی ئەو شتانە ی فێریان بووم، ھۆی بە مرۆف نەبوونمانە.

رۆژانی سەردان ھیچ ھەوایی باشم پێ نەدەگەیشت؛ نەمانتوانی کرێی خانوو بدەین، قەرداری بەقائلی خۆمانین و چەندان ھەوایی تری بێ تامی لەو بابەتە... دنیام لێ ھاتبوو ھە یەک، نەمدەزانی چی بکەم و دەروازە ی ئومێد بە روومدا داخرابوو. یەکسەر بیرم چوو بۆ ئەوھ ی رۆمانیک بنووسم و بە خۆم گوت لەوانە یە بیفرۆشم بە یەکیک لە رۆژنامەکان و

که می‌ک پارم دست بکه‌ویت. بابه‌تی رۆمانیک له سهرمدا بوو ماوه‌یه‌کی زۆر درێژ بوو بیرم له نووسینی کردبووه. ئا به‌و بریاره‌وه قه‌ڵه‌م و کاغ‌زم به‌ دسته‌وه گرت و له‌سه‌ر پێخه‌وی سه‌ر چرپایه‌ دانیشتم. نه‌مه‌ویست به‌ قسه‌ و شتی تووره‌هات و پرۆپوچ کات بفه‌وتینم. هێشتا ته‌نیا چهند دێرێکم نووسیبوو، ئه‌وه‌نده‌م زانی براده‌ریکی قاوش و رۆشن‌بیریکی بژارده‌ هات و له‌ که‌ناری پێخه‌وه‌که‌م دانیشتم. یه‌که‌م قسه‌ی:

"ئیمه‌ نابین به‌ مرۆف... نابین به‌ مرۆف..."

من هیچم لێی نه‌پرسی. خۆبه‌خۆ ده‌ستی کرد به‌ روونکردنه‌وه و گوتی:
"بروان، بۆچی ئیمه‌ نابین به‌ مرۆف؟ من له‌ سويسرا خۆیندوومه. شه‌ش ساڵ له‌ به‌لجیکا کارم کردووه."

به‌ دوور و درێژی باسی ژبانی خۆی له‌ سويسرا و به‌لجیکا کرد. زۆر بێزار بووم له‌وه‌ی کاره‌که‌م پێ راگیرابوو، به‌لام ده‌متوانی بلیم چی! جاروبار سه‌یری کاغه‌زه‌کانی به‌رده‌ستم ده‌کرد، پینووسم به‌سه‌ر په‌ره‌کاندا ده‌گێرا و هه‌ولم دهدا تێی بگه‌یه‌نم کارم هه‌یه و ده‌مه‌وێت قسه‌کانی له‌ کورتی بپریته‌وه، به‌لام خۆی لێ نه‌بان کرد و درێژه‌ی دای:

"له‌وێ هیچ که‌سیک نابین کتیبی به‌ ده‌سته‌وه نه‌بیت. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی دوو خوله‌ک بێ کار بن، ده‌مده‌ست کتیب ده‌که‌نه‌وه و ده‌ست ده‌که‌ن به‌ خۆیندنه‌وه. له‌ نۆتۆبووس و شه‌مه‌نده‌فه‌ر و هه‌موو شوێنیکی تردا بێوچان ده‌خویننه‌وه. خۆ ئه‌گه‌ر له‌ ماله‌وه بیانبین، سه‌رتان سوڕ ده‌مینیت. هه‌رکه‌سیک به‌ گوێره‌ی خۆی کتیبیک به‌ ده‌سته‌وه ده‌گریت و ماوه‌یه‌کی درێژ ده‌یخوینته‌وه."

به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی حالی بێت و چه‌نه‌بازی له‌ کورتی بپریته‌وه، گوتم:

"وه‌ی خوا! چه‌ند باشه... چه‌ند باشه!"

ئهو گوتی: "بیگومان، به‌لام ئه‌گه‌ر بۆ ئیمه‌ بروان، لێره ئه‌م هه‌موو به‌ ناو رووناکییه‌ کۆ بوونه‌ته‌وه، ئایا یه‌ک که‌س هه‌یه کتیب بخوینته‌وه؟ ئیمه‌ نابین به‌ مرۆف... نابین!"

من گوتم: "راسته..."

هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی "راسته..." م له‌ دم ده‌رچوو، ئهو سه‌رله‌نوێ تاوی سه‌ند، بێ ناوبه‌ر باسی کتیب خویندنه‌وه‌ی به‌لجیکایی و سويسرایه‌که‌لی گێرایه‌وه و گێرایه‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ی ساتی نانخواردن هاتبوو، هه‌ردووکه‌مان هه‌لساین. گوتی:

"ئێستا تێ گه‌یشتن بۆچی ئیمه‌ نابین به‌ مرۆف؟"

گوتم: "به‌لێ..."

نیوهی رۆژم به گویگرتنهوه له گێرانهوهی چۆنیهتی کتێب خۆپندنهوهی بهردهوامی بهلجیکایی و سویسرائییهکان بهسهردا.

به دهستوبرد نانی نیوه پۆم خوارد و هاتمهوه بۆ سهرد جێگه کهم و یه کهسهرد دهستم کرد به نووسینی رۆمانه کهم. کاغه زم نابوو سهرد ئه زنۆم و قه له مم گرتبوو به دهستمهوه و بیرم ده کردهوه. پێش ئه وهی هیچ شتیک بنووسم، یه کیک له براده رانی قاوش هات و له سهرد پێخه وه کهم دانیشتم.

"چی ده کهن؟"

"هه ول ده دم رۆمانیک بنووسم..."

"جا خو ناتوانن لێره له م ژاوه ژاوه دا بنووسن! ئیوه هیچ چوون بۆ ئه وروپا؟"

"نه خێر، نه چوومه ته دهره وهی تورکیا."

"نااااااااااااااا! زۆر چه زه م ده کرد بچووبانایه ئه وروپا؛ بینین و تاقیکردنه وه شتیکێ تره، ئاسۆی بێر کردنه وه تان فراوانتر ده بوو. نێزیکه ی هه موو ئه وروپا گه راوم، شوینێ نه ماوه بۆی نه چوویم. هه ره زیاد له دانیمارک و هۆله ندا و سوید ژیاوم. بروانن ئه و ولاتانه چۆن! جارێ بهر له هه موو شتیک مرۆگه ل ریزیان بۆ یه کتر هه یه و به دهنگی بهرز قسه ناکه ن تا هه فووو بێزار نه که ن. به لام کاتیک لێره سه ییری حالێ ئیمه ده که ن، له هه موو لاوه ژاوه ژاوه و گه ره لاوژتیه... ئاوه هه یه به پرێزم، من له وانیه به موه یته بنووم، بنووسم و بخوینمه وه... له وانیه کاریکم هه بێت... به لام بێهه ووده یه. ئیوه له م غه له ب غه له ب و چه له حانییه دا هه رگیز رۆمانتان پێ نانووسریت. بوارتان ناده ن."

"له ژاوه ژاوه دا ده توانم بنووسم، به لام ئه گه ر که سیک به بان سه رمه وه بدویت، ناتوانم بنووسم."

"به پرێزم، گیانه کهم، ئه گه ر ژاوه ژاوه نه بێت، باشتر نییه؟ ئه وان به چ مافیک ئیوه نااسوو ده ده که ن؟ خو ده توانن له سه رخو بدوین! باوه رت هه بێت، له دانیمارک و هۆله ندا و سوید هه رگیز شتی واره نا دا. بۆیه خه لکی ئه و ولاتانه پێش ده که ون، چونکه له کن ئه وان مرۆف ریز له مرۆف ده گریت."

قسه ی درێژ کرده وه و چه ندان نموونه ی سه باره ت به و ریزگرته هینایه وه. بێ ریزیش بوو، به لام چی بکه م، ئه گه ر ئه و قسه ی ده کرد، من سه رم به سه ر کاغه زه کانه لار کرده وه و دهستم کرد به نووسین؛ نه مده نووسی، واره خو م پێشان ده دا وه که ئه وهی بنووسم.

گوته ی: "به خو رایی خو تان ماندوو مه که ن، ناتوانن بنووسن، ده ماری مێشکتان گرژ

دەبیت. لە ئەوروپا شتیکی ترە... لەوێ مرۆف، واتای ریزگرتنی مرۆف لە مرۆف دەگەینیت. بەلام لای ئیمە: ههیهوووو... هەر لەبەر ئەوەشە نابین بە مرۆف بەرپێزم. ئیمە نابین بە مرۆف!

بەنیاز بوو زیاتر درێژدادری بکات، بەلام خوای من و تۆ کردی پارێزەرەکی هات، بانگیان کرد و منیش رزگارم بوو. یەكسەر دواى رۆشتنی ئەو، بەتەواوی سەرم بەسەر کاغەزەکاندا شۆر کردووە تا ببینن کار دەکەم و کەس نەیات بەلامەو. هیشتا دوو دێرم نووسیوو و نەنووسیوو، برادەرێکی تری قاوش هاتە لام و گوتی:

"ماندوو نەبن."

"سوپاس." لەسەر پێخەووەکەم دانیشت و گوتی:

"مرۆفایەتی زۆر دوورە لە ئیمە..."

دەمم نەکردووە بۆ ئەوەی سەری قسە دانەمەزیت و زوو بپروات.

پرسی: "لە ئەمەریکا بوون؟"

"نەخێر..."

"بەداخەو... ئەگەر چەند مانگیك لە ئەمەریکا بان، هۆکاری دواکەوتنی خۆمانتان بۆ روون دەبوو. بەرپێزم، لە ئەمەریکا، بە پێچەوانەى لای ئیمەو، لە ختوخۆرابی قسە ناکریت، چەنەبازی نییە؛ کات پارەیه، خەلکی ئەوێ دەلێن _تایم ئز مانى_. ئەمەریکایی کاتیک قسە دەکات ئەگەر کارێکی هەبیت، قسەکانیشی بە کورتترین شیوە دەردەبڕیت و هەرکەس بەپێی کار و توانای خۆی. بۆچی مەگەر لەکن ئیمە وایە؟ بۆ نموونە، تەماشای حالێ ئیرەمان بکەن، ئایا چەندین مانگە لە چەلەحانی بترازیت، هیچ شتیکی ترمان لە دەست هاتوو؟ هەموویشی قسەى قۆر و توورەهات. لە ئەمەریکا شتی وا نییە. هەر بۆیە خەلکی ئەوێ پێش دەکەون."

ئۆفم کرد و پفم کرد تا تێ بگات کارم هەیه و بیدەنگ بیت و بپروات، بەلام خۆی لە گێلی دا و بپوچان لەسەر گێرانهو بەردەوام بوو. کاتی خواردنی ئیوارە هاتبوو. بەدەم رۆشتنمانەو گوتی: "ئیمە نابین بە مرۆف. تا خاوەنى ئەم چەنەبازییە بین، ناتوانین ببین بە مرۆف."

گوتم: "زۆر راست دەکەن..."

یەكسەر دواى خواردنی نانی ئیوارە بە مەبەستی نووسینی رۆمانەکەم باوەشتم بە قەلەم و کاغەزدا کرد. بەسەر سەرمەووە گوتیم لە دەنگیک بوو گوتی:

"کار نه کهین، نابیت، هرچیش بکهین بی سووده."
سهرم هه لیری و یه کییک له برادرانی قاوشم بینی. له سهه پێخهوی ته نیشتمه وه
دانیشتبوو. گوئی:

"ئیه ده لێن چی؟"

گوتم: "بیگومان پتویسته کار بکریت."

"من له سهه ریبازی ئه لمانی په روهرده کراوم."

خه نجهرت لیم بدابایه خوینم لی نه ده هات. لیکدا لیکدا قسه ی ده کرد:

"لیره ئاماده یی ئه لمانیم خویند و خویندنی بالام له ئه لمانیا ته واو کرد. سالانیکه
دریژیش له وێ کارم کرد. مه حاله له ئه لمانیا که سیک بدۆزنه وه کار نه کات. بۆچی مه گهر
لای ئیمه وایه؟ بۆ نمونه، بروانن بۆ رهوشمان لیره... نه خیر، نه خیر، ئیمه نابین به مرۆف؛
مرۆفایه تی هه ر زۆر دووره لیمان..."

حالی بووم هه رچییه کیش بکه م، ناتوانم له سهه نووسینی رۆمانه که م به رده وام بم و له
ختوخۆراییه که لله یی ده بم. بریارم دا دهستی لی هه لبگرم و دوا ی نووستنی برادرانی ناو
قاوش ئه وسا دهست پی بکه م. ئه و هیشتا باسی ئه لمانیای ده گێرایه وه:

"له ئه لمانیا کار نه کردن شووره یییه. ئه لمانیا ییگه له هه ر شوینیک بن، نازانن
راوه ستان چییه، هه رکهس به گوێره ی خۆی کاریک ده دۆزێته وه و هه رچۆنیک بووه کار
ده کات. بۆ نمونه، چه ندان مانگه لیره یین، ئایا ته نانته یه ک که سیشمان تیدا یه کار بکات؟
ئه گه ر لپی ده پرسیت، ده لیت جا له گرتوو خانه کاری چی بکه م! رو شنبیری ئه لمان وا
نالیت. یاداشته کانی خۆی ده نووسیته وه، سه باره ت به پیشه ی خۆی ده نووسیت، کتیب
وه رده گێریت، به کورتی، بی کار دانانیشیت. ئه ی ئیمه؟ نه خیر، هه رچی بلاین وه ک کوتینی
ئاسنی سارد وایه. ئیمه نابین به مرۆف..."

ئه و کاته ی رو شیت، کات گه یشتبووه نیوه ی شه و. به هیوا ی ئه وه ی ئیتر کهس نایه ت و
سه باره ت به هۆکاری به مرۆف نه بوونمان کوێ نه به ستیت، به ئومیده وه ده ستم کرد به
نووسین، به لام یه کیک هات. ئه ویش سالانیکه دریژی له فه رهنسا به سهه بر دووه.

به دهنگی نزم ده دا بۆ ئه وه ی کهسانی نووستوو له خه و هه لنه سینیت. به قسه ی ئه و،
فه رهنساییگه ل کاتی کار و رابواردن، کاتی کار و هه وانه وه یان له یه ک جیا کردووه ته وه. به
قسه ی ئه و، نه ده بوو من به و نیوه ی شه وه کار بکه م. ده یگوت:

"ئیتستا بنوون بۆ ئه وه ی سه به ی به یانی زوو به می شکیکی روون و زیندوو وه کار بکه ن."

لاى ئىمە كار و پشودان و رابواردن ھەمىشە تىكەل دەكرين. لە كاتى پشوداندا كار دەكریت، لە وادەى كاردا پشوو دەدریت. ھەر بۆيە بى بەرھەمین. ريك ئەمەيە ھۆكارى بە مرۆف نەبوونمان. ئىمە نابین بە مرۆف.

پاش رۆيشتنى ئەو، ئيتەر من حالى رۆمان نووسينم پيوە نەمايوو. پیلووی چاوانم پى ھەلنە دەھیندرايەو. نووستم.

بەيانى، پيش ھۆشياربوونەوئەوانى تر، ھەلسام و دەستم كرد بە نووسينى رۆمانەكەم. يەككە لە برادەرانى قاوش لەوانەى زۆر ريزم بۆيان ھەبوو، لە شوپنى دەست و دەموچاو شۆرينەو ھەرايەو ھاتە كنم:

"بەريتانيا شتیکى ترە. ئايا لە بەريتانيا بوون؟"
"نەخیر!"

"واى، واى! بۆ نمونە، لە بەريتانيا كاتیک سواری شەمەندەفەر دەبن، ئەگەر چەندین سەعاتيش بەرپۆ ھە، كەسى بەرامبەرتان يەك وشە چيە قسەتان لەگەلدا ناکات. ئەگەر لاى ئىمە بيت، دەگوتريت چەند سارد و لووتبەرزە. يارۆى ئەوئ ئەوئ لە رووی ساردى و لووتبەرزىيەو نا، لە سۆنگەى ريز و پەرودەو ھەلەدەبژيريت... لەوانەيە ئيوە نەتانەويت قسەى لەگەلدا بکن، ئيتەر بۆچى بيزارتان بکات! ئەگەر لاى ئىمە بيت، يارۆ ئەوئ بەرامبەرى بناسيت و نەناسيت، کارى ھەبيت و نەبيت، ھيچ بىر ناکاتەو ھە دەست دەکات بە چەنە ليدان... بۆيە ئىمە نابین بە مرۆف..."

کاغەزەکانى سەر ئەژنۆم پيچايەو ھە و نامە ژير پيخەو ھەكەم. پينوسم نايە گيرفانم و لە رۆمان نووسين پاشگەز بوومەو ھە. نەمتوانى لەوئ رۆمان بنووسم، بەلام راستيەكى لە رۆمان نووسين زۆر بەنرخترم بۆ ئاشکرا بوو:

ھۆكارى بە مرۆف نەبوونمان!...

ئىستا ئەگەر كەسێك ھەلپچيت و بلایت: "ئىمە نابین بە مرۆف!"، من يەكسەر دەست ھەلەدەبرم و ھاوار دەكەم:

"من ھۆكارەكەى دەزانم!"

ئەو ھەش بوو بە دەستكەوتى دواين توندكردنم لە گرتيخانە.

سەرچاوه: كتيبي "ئاخ ئيمەى كەران"، وەشانخانەى وەقفى عەزیز نەسین - ئەستەنبول، چاپى

يەكەم _ ۲۰۰۴.